

Előfizetési árak:

Egész évre 10.- forint
Félévre 5.-
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.-
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
száll szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petty
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

A magyar „nyepozvolim“.

Budapest, december 16.

Lengyelország halottságát érzem . . .

Az volt a tökéletes szabadság!

Nemcsak minden egyes követnek volt joga az egész országgyűlés határozatát egy közbekiáltott „nem akarom“ szóval meghiusítani s ezzel a betörő ellenség visszaverésére rendelt fegyveres erő egybehívását megakadályozni, a haderő fizetésére behajtandó adót megtagadni, minden közművelődési, gazdasági, közjóléti kiadását megzárítani; de még azon esetre is, ha az országgyűlés egyhangu határozatot hozott, alkotmányos joga volt minden vármegyének konföderációt csinálni s fegyveres erővel ellenállani a törvényhozás határozata tényleges végrehajtásának.

Ez volt a tökéletes alkotmányos szabadság!

Hogy ezt kifeleadték bölcs törvényhozóink a magyar alkotmányból, mikor azt 1848-ban megszerkesztették! Milyen szépen verekednénk már azóta országszerte.

Mit király! Mit haza! Mit alkotmány az önérzetes Schlacheziecznak! Az „én“ czimerem elébb való, mint az ország czimere! Az „én“ süvegem szent; a király koronája nem az!

Volt is aztán nagy eredménye ennek a dicső alkotmányos szabadságnak.

Mikor Európa hatalmasai azt látták, hogy a nagy lengyel nemzet nem képes ur lenni a saját országában, azt mondták, hogy „no hát majd adunk nektek *urakat*, többeket“ s háromfelé osztották Nagy Lengyelországot.

Nem a csatatéren bukott el a dicső, a vitéz lengyel nemzet; hanem az országgyűlések harc-terein: ott lett kimondva rá a „Konyecz Polszki.“

Hát Magyarország, az önmagával kibékülni nem tudó, a saját erejét belharcokban elpazarló Magyarország nem volt már szétdarabolva?

De rossz időben jelent meg az a „Magyarország Nagy története.“

Üssétek csak fel azokat a lapokat benne, a mik arról az időről tanuskodnak, a midőn Budától Nagyváradig birta Magyarországot a török, Pozsonytól Kassáig az osztrák, a szepesi tizenhárom várost a lengyel, Erdélyben uralkodott Mihály oláh vajda: azok voltak a dicsőséges idők, a mik után a mai kor tüzes ifjai és még tüzesebb vénei visszasírnak.

No, de a mellett Magyarország is volt.

Ott volt Debreczen.

És Debreczen igazán képviselte Magyarország Polgárait békében, kordában tartotta: adóját fizette a hány, annyi potentátnak, határait kiterjeszté, földjeit mivelte, gulyát, ménest, csordát szaporított, diplomáciai összeköttetéseket fentartott, üldözötteknek menedéket adott, a tudományosságnak erős várat épített s a magyar szellemnek, jó erkölcsnek kutforrásul szolgált, soha semmi bolond merény-letbe magát bele nem ártotta s ezáltal egymagában, saját eszével, saját erejével fentartotta a mindenütt pusztulóra vált Magyar nemzeti életet.

Mind ott találjátok ezt a krónikákban?

. . . Vajha a mai kor magyarjainak is lehetne juttatni abból a régi jó debreczeni ésből?

Dr. Jókai Mór.

Rum, Tea, Cognac, Pezsgő,
Szilvórium, Borovicska leg-
jobb minőségben,

Asztali bor

1 liter üveggel 40 krajczár.

DEUTSCH LAJOS

előbb VARGA LAJOS

fűszerkereskedésben, Főpiacz 38. sz.

Csalódások.

Debreczen, december 16.

Ismerjük már a szabadelvű párt manifesztumát, melyet a nemzethez intézett.

Nemes hang vonul ez igaz íráson keresztül. A hazafiúi fájdalom és aggodalom a *nemzet életéért* sir fel e sorokból. Minden betűje valóság. Hü képét rajzolja annak a helyzetnek, melybe az ellenzék belesodorta a nemzetet. A szózat óva inti a nemzetet, hogy ne kövesse lejtőre azokat, kik a személyi gyűlöletet irták zászlójukra, nem gondolva meg, hogy a nemzetnek csak egy élete van, melyet könnyelműen kockára tenni nem szabad.

Az országgyűlés a nemzet akarata. Annak érvényesülni kell szemben a kisebbséggel, mely a nemzeti akaratmegnyilatkozásával ellentétbe helyezkedik. A parlament a munka helye, hol dolgozni kell a haza javára. A Ház a törvényhozás temploma és nem a személyi harcok küzdőtere. Amde a nemzet akaratának teljesülését az ellenzék nem mozdítja elő, sőt gátolja azt. Nem dolgozik, hanem személyi harcokat provokál és a helyett, hogy törvényekkel biztosítaná a jogrendet, az államháztartás rendes menetét, végtelen bonyodalmak utvesztőjébe kergeti a nemzetet, melyből nagyon, de nagyon nehéz lesz a kibontakozás, a menekülés.

Hogy valóban személyi harcot vív az ellenzék, kitűnik onnan, hogy nem tudja megmutatni azt az ösvényt, mely az általános megnyugvás felé vezet. Perhorreskál minden javaslatot, mely nem az ő agyából kerül ki. Elveti a miniszterelnök propozi-

cióját, hazaárulóknak mondja azokat, kik a Tisza Kálmán javaslatát aláírták. Ócsárol mindent és mindenkit, gyanúsítja a legtisztább szándékot és oly parlamenti helyzetet teremt erőszakoskodásával, mely páratlan parlamentárizmusunk történetében.

Az ellenzék felhasználta minden fegyvert a kormány megbuktatására. Ellövődözött minden puskaporát, melytől lett nagy füst de szerencsére nem ijedt meg az ország. Legkevésbé a kormány, mely erősebb most, mint valaha, bár soraiból többen kiléptek. Az ellenzék taktikája nem sikerült. Bánffy báró nagyon jól tudja, mivel tartozik nemzetének, az ország nyugalmanak és nem mond le. Háta megett a nemzet zöme áll, az a hatalmas erő, mely nem engedi hatalomra azokat, kik az alkotmányos törvények megalkotásának ellenzői.

Az ellenzék azt hitte, hogy manővere elsöpri a kormányt és szétbontja a szabadelvű párt tömött sorait. De csalódott. A felkavart hullámok ezeknek nem ártanak. A szabadelvűség hajója jól épített, kormányosa pedig a király és nemzet óriási többségének bizalmából biztos kezekkel vezeti a kormányrudat.

A hullámokon ingadozó apró csónokok evezőseikkel pedig elmerülnek nyomtalanul.

Koncz Ákos.

A szabadelvűpárt szervezkedése Mező Turon. Mezőtur város szabadelvű polgárai erős, tömör párttá készülnek szervezkedni s ebből a célból f. hó 18-án nagy értekezletre gyűlnek egybe, melyen megválasztják a párt tisztviselőit s melyen ismertetni fogják egyebek között a mai politikai helyzetet is. A gyűlést Ugray Ferencz dr. és Fadgyas Károly hívták egybe.

A Tisza féle javaslat aláírói. Vay Erna gróf országgyűlési képviselő, Lussinpiccolóból, a hol egészségének helyreállítása céljából időzik, a szabadelvűpárt elnökségéhez intézett táviratban hozzájárult a Tisza féle javaslatához és tántoríthatatlan hűséget fejezte ki a szabadelvűpárt iránt. — Rith Péter országgyűlési képviselő a Rivieráról Budapestre érkezett és aláírta a Tisza féle javaslatot. Ezzel a szabadelvűpárt tagjainak aláírásai teljesebbé lesznek.

Választási mozgalom Nagy-Szebenben. Nagy-Szebenből távirják: A legközelebb visszalépő Melzi Oszkár képviselő helyére 267 választó, vagyis a nagyszzebeni első kerület összes szász választójának háromnegyedrészét Wächter Henrik nyug. pénzügyigazgatót jelentette be képviselőjelöltjéül a ker. választmányánál. A felsőváros szász-német választójának túlnyomó többsége tehát Wächter Henrik jelöltsége mellett nyilatkozott.

A szabadelvűpárt többsége. Az összes aláírások a Tisza féle javaslatra Leindenfrostot, Kalossyt és a két Horváthot nem számítva 239. A miniszterekkel a párt többsége 83, a horvátokkal pedig 123.

A norvég zászló és a svéd király. A Ritzau ügynökség jelenti Krisztiniából: A norvég államtanács tagjai szombaton komolyan tanácsolták a királynak, ne tagadja meg a stöhningnak a zászlókérdésre vonatkozó határozatait szentesítését, mert ez olyan rossz hangulatot keltene, a melyet elkerülni fölöttébb kívánatos volna, a király azonban kijelentette, hogy a harmadikban eléje terjesztett törvényt *nem szentesítheti.*

Az Unio mostani jelvényét a svéd és norvég zászlón atyja uralkodásának első évében hozták be és a norvég nép örömmel fogadta. Azóta az Unio jelvényét viselő norvég zászlót valamennyi tengeren használták és mindig tisztelték. Ő nem talál okot olyan módosításra, a mely tudomása szerint szomorúságot okozna sok hazafias norvég polgárnak. Ha Svédország ezentul is viselné lobogóján az unio jelvényét, a norvég zászlóról pedig eltávolítanák ezt a jelvényt, hiányoznának az egyenrangúság közös jelvénye, ebből pedig helytelen és Norvégiára nézve káros felfogás származnék a két állam kölesönös

TÁRCZA.

Örült-e vagy szent.

Dráma három felvonásban. Írta: Echegaray. Spanyolból fordította: Szalay Emil. Első előadása a debreczeni színházban decz. 16-án.

Echegaray nagy divatban van nálunk, a közönség még akkor is roppant érdeklődést tanúsít iránta, ha olyan régi és olyan rossz darabját adják, mint épen a mait. De hát a jobbakat már előadta a Nemzeti színház és így rákerült a sor az Örült vagy szentre, melynek évekket ezelőtt a budai színház volt a paccmacerje.

Pedig azóta a darab igazán nem lett jobb semmivel.

És hadd támasszam fel mindenekelőtt az Örült vagy szent meséjét halottaiból. Don Lorenzo de Avendanó híres tudós és milliomos; van háza, szép felesége és egy leánykája, a kiből neki nagy gyönyörűsége telik és fáj neki is és feleségének, Angelának is, hogy szépséges leánykájuk Ines nap-nap után sápadtabbá lesz. Keresik az okát. Don Tomas Lorenzo barátja és háziorvosa csakhamar szerelmet konstatál. Ines széles Eduardoba, Almonte hercegné

fiába és meghal, ha nem lehet nevévé. Boldogságának idáig csak a hercegnő állta útját, a ki nem akarta megengedni, hogy fia polgári leányt vegyen feleségül, de végre is győz az előítéletek felett Anyai szeretete és eljön Don Lorenzo de Avendanóhoz, hogy megkérje fia számára Ines kezét.

Am ez a leánykérés balul üt ki. Don Lorenzo ugyanis Don Tomas jóvoltából ráakadt régi dajkájára, a kit ő maga haldokolva hoz házához és a kitől megtudja, hogy neki nincs jussa sem nevéhez, sem millióihoz.

Ez a haldokló dajka Juana nem akart meghalni a nélkül, hogy Don Lorenzót meg ne ismertesse élete titkával és hogy — fiának ne szólítsa. Mert ő az anyja és Don Lorenzót becsümpészte egy gyermektelen családba, hogy gazdaggá és boldoggá tegye. Ezt az állítását egy levéllel is bizonyítja, egy levéllel, melyet az az asszony írt Don Lorenzóhoz a kit ő anyjának vélt és melyet Juana most ad át a szegény tudósnak.

Íme a levél:

„Nem volt gyermekünk!... Férjem érezte, hogy egy gyógyíthatatlan betegség nemsokára véget vet életének. A boldogtalan szívemben hordozta a halál magvát. Nagyon szeretett. Biztosítani akarta

számomra a vagyont és én... Rosszul tettem, most bár belátom. Rosszul tettem, mert férjemnek még voltak szülei... És én... Bocsáss meg, Lorenzo, bocsáss meg, Lorenzo, bocsáss meg, te a ki olyan jó vagy és olyan becsületes. Bocsáss meg nekem, szegény bűnösnek. Ráállottam a férjem tervére. Kerestünk egy gyermeket. Nem bírok, nem bírok többet írni. Juana ismeri ezt a titkot. Juana el fog neked mondani mindent. Még egyszer kérlek, Lorenzo... sirva könyörgök hozzád, bocsáss meg nekem. Isten veled, Lorenzom. Isten világosítsa meg a lelkedet! Ugy szerettelek mindig, mintha a fiam volnál, pedig nem voltál a fiam... Oh én boldogtalan, hogy nem voltál a fiam!”

A haldokló Juana azt hiszi, hogy most, miután a levelet átadta és fiút feltalálta, marad minden a régiben és ő nyugodtan meghalhat. Am Juana téved. Mert Don Lorenzó a becsületes smokja. Ő ezt a titkot el akarja mondani az egész világnak, a vagyont vissza akarja adni azoknak, a kiket megillet; le akarja tenni a nevét, melyet idáig bitorolt stb. stb. és nem törődik azzal, ha mindez leánya holttestén keresztül történik.

De Don Lorenzo tervének kivitele nem olyan könnyű, mint a milyennek ő gondolja. Elsőben is a családja nem

viszonyáról. Ebben elegendő okot lát arra, hogy mint az ország királya, ne szentesítse a törvényt, jóllehet az alaptörvény LXIX. cikkje nem adja meg neki azt a jogot, hogy a törvény közzétételét megakadályozza. Fejtegetéseit abban foglalja össze, hogy a storthing határozatát nem szentesíti, bárha azt a LXIX. cikk alapján törvény gyanánt kihirdetik.

A Picquard-ügy. Párisból távirják: A Moncey színházban tegnap este népes gyűlést rendeztek Picquard ezredes tiszteletére a revízió hívei Vaughan elnöklete alatt. A rendőrség széleskörű intézkedéseket tett. Vaughan Picquard szabadon bocsátását követelte és nyugalomra intette a polgárságot. *Pressense* az antiszemizmussal szemben beszélt. Még többen beszéltek, köztük Faure Sebestyén, azután olyan határozatot fogadtak el, a melyben a hadbíróknak béke idején való felüggesztését és Picquard szabadon bocsátását követelik. Komolyabb rendezés nem történt.

Albion folderol.

Budapest, december 16.

Angolország belső politikai életében figyelemreméltó esemény Sir W. Harcourt levele Sir J. Morleyhoz. Harcourt ez idő szerint a liberális ellenzék vezére a képviselőházban és említett levelében azt közli Morleyval, hogy erről a tisztjéről lemond. Az angol nemzeti szabadelvű szövetség (National Liberal Federation) évi közgyűlése Birminghamban küszöbön áll, az foglalkozzék a kérdéssel, hogy immáron ki legyen a liberálisok vezére a képviselőházban, a mely kérdés ez alkalommal alkalmasint oda fog alakulni, hogy egyáltalában ki legyen a liberális ellenzék látható feje. Amennyire Harcourt és Morley levélváltásából kivehető, a kiváló államférfiu a személye ellen irányuló eselszövényekkel igyekezik indokolni elhatározását.

Gladstone, mikor 1894 ben lemondott a miniszterelnökségről és véglegesen visszavonult a politikai pályáról, Rosebery lordot jelölte meg utódjául a szabadelvűpárt vezérségében.

Tényleg a nemes lord lön az 1894. márczius 5 ikén kinevezett liberális kormány elnöke és kabinetjében helyet foglaltak Harcourt, mint a kincstár kancellárja, Morley, mint irlandi miniszter és

Kimberley lord, mint külügyminiszter, a ki ez idő szerint a lordok házában a liberálisok vezére.

A Rosebery kormány élete igen rövid volt; a home-rule bukása sokkal inkább megrendítette a liberális uralmat, semhogy Gladstone visszavonulása után sokáig fentarthatna volna magát. Rosebery alig öt-negyed év mulva megbukott és helyét 1895. nyarán Salisbury lord konzervatív-unionista kabinetje foglalta el. Az ujonnan választott házban 670 mandátum közül a kormánypárti konzervatívok és unionistaliberálisok 411-et, az ellenzéki liberálisok és radikálisok 177-et, az irlandi autonómisták 82-t nyertek, úgy hogy ezeket az utóbbiakat mind ellenzékikieknek számítva is, a Salisbury-kormány 152 főnyi többséggel rendelkezett a képviselőházban.

Ez a súlyos vereség teljesen elkedvetlenítette Roseberyt és arra bírta, hogy lemondjon a pártvezérségről és visszavonuljon a politikai küzdőtérrel. Azóta a liberális pártnak nincsen látható feje, csak képviselőházi (Harcourt) és főrendiházi (Kimberley) vezérei.

Ilyen előzmények után általános föltűnést keltett, hogy akkor, a mikor a Fasoda miatt keletkezett angol-francia viszály a legnagyobb hullámokat verte föl. Rosebery lord egyszerre kilépett visszavonultságából és hatalmas beszéddel hirdette, hogy ebben a kérdésben az egész nemzet pártkülönbség nélkül támogatja Salisbury energikus politikáját. Hasonló értelemben nyilatkozott Rosebery volt külügyminisztere Kimberley, valamint a liberális ellenzék majdnem minden számbavehető politikai embere és újságolija. Kivételt képezett Sir W. Harcourt, a ki az ő örökké epés, negatív szellemével nem tudta elviselni, hogy a kormány osztatlan helyeslésben részesüljön és különböző kifogásokkal támada Salisbury eljárását Franciaországgal szemben.

Ezek után mindjárt látnivaló volt, hogy a liberális táborban addig is nehezen leplezett egyenetlenség nyílt kitéréshez közeledik. Harcourtot bántotta, hogy az ő kétségtelenül fényes szónoki és politikai tehetsége ellenére nem tud Gladstone örökébe lépni, mint a liberálisoknak általánosan elismert vezére s e helyett kénytelen megelégedni a képviselőházi vezérkedéssel. A Rosebery visszavonulása óta táplált reménykedése teljesen szétfoszlott, a mint a közkezdveltségnek ör-

vendő lord ismét megjelent a politikai színpadon. Harcourtot minden valószínűség szerint ez a fordulat bírta rá az Angolországban a nap eseményét képező lemondásra, de hogy ez a lépése sem fog a kívánt eredményre vezetni, az világosan kitűnik abból a hidegségből, a melylyel a liberális lapok elhatározását fogadják. Ugyszólván bizonyos, hogy a harez Rosebery és Harcourt között a liberális párt vezérségéért, csak a lord javára dőlhet el.

Diplomata.

A női kézimunka alkonya.

— Halál a kötőtűre. —

Oh igen. Van mindennek alkonya!

Az Istenekét ismerjük a Wágner operájából, az alsó szoknyákét meg a berlini nők közgyűléséről.

Most meg a női kézimunka alkonya közelget.

A régi világ nézetében volt, hogy az asszony és a leány keze soha se maradjon télenül.

Legalább is a kötőtű villogása mutassa, hogy harisnya készül a háznál.

Ha hetekig készül is egy-egy pár s ha csak egy korona értéket jelent is a több heti szorgalom, a harisnyakötés világrendje ellen a középosztály asszonyai nem mertek állást foglalni.

Most azonban a budapesti orvosi körben szakavatott elensége támadt a női kézimunkának.

E heti gyűlésükön kimondották az orvosok, hogy beszéljen bármit a közgazdaság, le a női kézi munkával.

Első sorban a leányiskolákban kell megszüntetni a női kézimunka tanítását, illetőleg nem kötelező tárggyá kell tenni.

Egyértelműleg fölháborodtak azon, hogy Magyarországon mindezeideig csak egyetlen iskola van, ahol nem kötelező tantárgy a női kézimunka és ez a leánygimnázium. Tudományos meggyőződésből kívánják, hogy minden leányiskola siessen igazodni a leánygimnázium után.

Hogy miért?

Mert ha satnya az új nemzedék, akkor első sorban a legnagyobb mértékben satnya az új leánynemzedék.

Rövidlátók — a végletekig. — Vér-

nyugszik bele ebbe a megoldásba. És kezdik lebeszélni örült tervéről. Hiába. De a végső küzdelemben nejenek, Angeának zseniális ötlete támadt. Plauzibilissé teszi előtte, hogy a mennyiben ő mindent elmond a bíróság előtt, hogy a mennyiben ő mindent elmond a bíróság előtt, úgy haldokló anyját vetteti a börtönbe, még pedig eléggé súlyos büntényért: gyermekesempésésért. Ekkor Lorenzó elég kényelmesen arra határozza magát, hogy mindaddig nem fog szólani, a míg anyját biztonságra nem hozza, azaz Spanyolország határán kívül nem helyezi el.

És tudatja elhatározását Juanával. Ez a szerencsétlen haldokló csak most látja, milyen bajt esínált titkának elárulásával és igyekszik jóvátenni mindent. Egy alkalmas pillanatban végső erejét megfeszítve, előkeresi azt a fatális levelet, kiveszi a borítékból és miután egy tiszta lap papírossal helyettesítette, a tűzbe dobja. Mikor pedig Don Lorenzó családjával szemben áll, hát szóval is meghazudtolja fiát, mikor ez őt anyjának nevezte.

A meggyötört Don Lorenzón ekkor kitér a kétségbeesés. Kényszeríteni akarja a szegény haldoklót az igazság ismételtesére és e közben oly erősen szoritja magához, hogy még az a kis élet is elszáll belőle,

melylyel esodálatosképen végig tudott játszani két felvonást.

Don Lorenzó családját, a hercegnét, Eduárdot és Don Tamást mindezek az események megerősítik abban a szomorú felfévesükben, hogy Lorenzó megőrült. Mi persze, akik a nézőtérrel kísérjük az eseményeket, tudjuk, hogy neki van igaza, ámde ezt nem kiálthatjuk fel a színpadra! Pedig bizony istenkísértésbe jönne az ember.

De lássuk csak, mi történik a harmadik felvonásban. Lényegében ugyanaz, a mi a másodikban. Lorenzó azt mondja, hogy becsületes; a többiek, hogy: bolond. Pláne Don Tomás. Ez a jó ember biztos lenne. És nehogy kárt tehessen a szegény tudós a familiájában is, már gondoskodott róla, hogy elvigyék a spanyol Schwartzert féle intézetbe. Don Lorenzó e tervet megtudja. Még pedig elég kiméletlen módon. Az ápolók maguk mondják el neki. Persze nem tudják, hogy annak beszélnek. A kire néhány percz mulva rá kell adni a kényszerzubbonyt.

Don Lorenzó még ekkor is bizik. A végső fegyverhez nyúl: a levélhez. Az egész szomorú társaság jelenlétében az íróasztalhoz megy s kezét diadalmasan ráteszi.

Itt a bizonyítékom! — kiáltja diadalmasan: az igazság.

Szegény ördög! az ő igazsága rég elégett a tűzben és ő a borítékban csak egy tiszta papírlapra akad. Erre megadja magát és leánya jajgatása közben, a ki váltig azt igéri neki, hogy meg fogja menteni, a bolondok házába viszik. — Vagyis kisült róla, hogy nem szent, hanem örült...

A mese elmondása felment engem attól, hogy Echeagaray e darabjáról bővebb kritikát mondjak. A ki elolvassa, az tisztában lehet azzal, hogy a hazugságok miesoda orgiát ülnek mindhárom felvonáson át. És hogy mennyire egyoldaluan becsületes ez a Don Lorenzó, azt bebizonyítja, a mikor titkát megtudva, nem indítja meg rögtön a válópert neje ellen, a ki végre is Avendanóhoz és a milliomoshoz ment feleségül, a mikor anyját igyekszik biztonságra helyezni, a mikor. óh! ott hagyja a fontos bizonyítékát az íróasztalon, tudva, hogy a papír könnyen fog tüzet stb. stb. De végre is, az ember annyit bajt kreálhat magának, a mennyi éppen tetszik.

Myosotys.

szegények háromnegyed részben. Idegesek az otthon s az iskola miatt.

Fölhozzák az orvosok, hogy a tanárnők órabeosztásánál tekintettel vannak arra, hogy 8-tól 1-ig öt órán át egy végbe ne kelljen tanítani, a leánygyermek pedig napról napra öt órán át penészednek és görnyednek a rossz iskolapadban, — a rossz világítás mellett.

Az okosabb szülő nagy ügyel-bajjal még megmentheti gyermekét a női kézimunkától orvosi bizonyítvánnyal.

Panaszkodnak azonban az orvosok, hogy a mióta csak a tisztí orvos adhat erről bizonyítványt, — mennyire megnehezítették — szinte lehetetlenné tették már a fölmentést.

Nem segít tehát egyéb, minthogy a női kézimunkát törüljék a kötelező tárgyak sorából.

Életviszonyaink sem igen változhatnak meg tőle, — mert hiszen a zsurokon és a kávéházakban úgy sem szoktak lekötni az asszonyok.

Közgazdasági válság sem származik belőle, mert a kínálat nehezen lesz kisebb a harisnyákban akkor, amikor leányaink csak éppen kötötték a harisnyát, de soha be nem fejezték.

Legfeljebb a női kézimunka anyaga lesz olcsóbb.

Nem lesz, aki elpredálja a sok czérnát, pamutot, tüt, himzórámát és tudja Isten még micsodát.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor.

Pénteken, december 16-án, („C“ bérletben) — újdonságul — először: *Szent-e vagy örült?* Szimmü Echeagaraytól.

Szombaton, december 17-én, („A“ bérletben) *A Gésák*

* **Leszkai — Arad.** Mint írják: az aradi színházat a város újra Leszkay András színigazgatónak adta.

* **F. Kállay Lujza H. Szoboszlón.** Aranyossy társulata, mely Hajdu-Szoboszlón él most jó és rossz napokat, tegnap jó napokat látott, mert este Gécey István Ördög mátkája című hatásos népszínműve került színre, — mely alkalommal zsufolásig megtelt a Dréher-féle pavillon. — A társulat a zsufolt házhoz azon a réven jutott, hogy F. Kállay Lujza, színházunk egyik primadonnája játszotta el Magda szerepét. A művész gyönyörű dalait nem győzték tapsolni a jó hajdu-szoboszlóiak. A debreczeni szintársulattól résztvevett még a hajdu-szoboszlói tegnapi előadásán Szentes János is, aki egyik legjobb szerepét *Hirös Firtos* Istványt játszotta el.

* **Serfőzy Zseni gyásza.** A szintársulat egyik kedvelt énekesnőjét, Serfőzy Zsenit és testvérét, Serfőzy György kardalost súlyos csapás érte. Atyjuk, idősb Serfőzy György nyug. Duna Gőzhajótársasági hivatalnok, 48/49-iki huszár főhadnagy, ma reggel Szegeden, 81 éves korában elhunyt. Serfőzy és testvére apjuk temetésére elutaztak.

* **Örült-e vagy szent?** Echeagaraynak „Örült-e vagy szent“ cz. színműve, melynek ősmertetését mai számunk tárczarovatában hoztuk, ma este kerül színre. A színművet nálunk Fenyéri Mór, a szintársulat kiváló tagjának fordításában mutatják be.

* **Rolli Polli.** Holnapra a Gésák van kitzúve előadásra, csak hogy Rolli-Pollit gyász érte, temetésre kellett utaznia. Komjáthy igazgató táviratozott egy Rolli-Pollit Budapestre és Kolozsvárra, ha valahonnan kedvező választ kapna, úgy holnap este ismét a Gésákban gyönyörködhetünk, ellenkező esetben más darabot adnak.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gőzoxy-egyesület „Étthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

— **Nász a főispán családjában.** Degenfeld József gróf, Hajdumegye és Debreczen szeretett és népszerű főispánjának családjában rövid idő alatt a második nász. Idősebb leányát Anna grófnőt a tavasszal vezette oltárhoz László Elemér tengerész tiszt, e hó 22-én pedig ifjabb leánya, a bájos, művelt lelkű *Mária* grófnő esküszik örök hűséget *Strada* Gyulának, a cs. és kir. 7-dik Vilmos huszárezred daliás főhadnagyának. A diszes főúri esküvő 22-dikén délelőtt fél 10 órákor fog végbemenni, mely alkalommal a polgári kötést *Simonffy* Imre kir. tan. polgármester végzi. Egyházilag fél órával később tehát délelőtt tíz órákor *Kiss* Áron ev. ref. püspök esketi a boldog ifjú párt az ev. ref. nagytemplomban.

— **Zichy Jenő hazaérkezése.** Zichy Jenő gróf ázsiai utjából most vasárnap tér haza Budapestre. A gróf a fiúmei gyorsvonaton reggel 9 órákor érkezik meg a keleti pályaudvarra, ahol tisztelői lelkes fogadtatásban akarják részesíteni.

— **Egyházi közgyűlés** Az ágost. hitv. ev. egyház decz. 18-án vasárnap délelőtt 11 órákor egyházi közgyűlést tart, melyen az alesperesi állásra a szavazás meg-ejtetik.

— **Jubileum.** Kovács Gábor Aróll község jegyzője, volt honvédtiszt, Biharvármegye törvényhatósági bizottságának tagja, közigazgatási író a folyó decz. hó 14-én tartotta jegyzői pályafutásának 20 éves jubileumát, szerénységének megfelelőleg szűk családi körben. Felkészültségben nem volt hiány. A ki a jegyzői pályán 20 évet önzetlenül, lelkiismeretesen, községének és felebbvalóinak megelégedésére és becsülésére tölt el s foglalkozásának sokoldalúsága és terhes súlya mellett még az irodalomnak is hivatott művelője, — aki egy község vezetésében ugyszólván gyermek ifjúból becsületben megőszült férfiú lett, mint az ünnepelt — méltán megérdemli, hogy róla, mint főiskolánk egykori növendékéről — mi is megemlékezzünk.

— **Kitüntetett dalárok.** A debreczeni híres dalegylet tegnap este négy régi buzgó tagját ünnepelte. *Steinacker* Sándort és *Tikos* Józsefet, akik már negyedszázad óta tagjai a dalegyletnek, aranyéremmel, *Rastovszky* Lászlót 20 éves működése elismeréséül ezüst-éremmel, *Boros* Lajost pedig, aki 10 év óta működik a dalárdában, elismerő oklevél-

lel tüntette ki. A kitüntetés jelvényeit *Márk* Endre adta át az ünnepelteknek akiknek tiszteletére a dalegylet társas vacsorát is rendezett az Angol királynőben.

— **Lelkész meghívás.** Folyó hó 14-én a berettyó ujfalu ev. ref. egyház presbiteriuma egyhangulag kimondotta *Biber* József esztári lelkész meghívását, mely határozatát be is jelentette az esperesnek, hogy ennek alapján a meghívás útján való választás próbája mielőbb megtörténjék.

— **Grófi kastélyból Erzsébet-árvaház.** Wenczely Mihály, a püspökladányi vallásalapítványok ottani felügyelője — mint tudósítónk írja — kérvényt nyújtott be dr. *Wlassics* Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, a melyben annak engedélyezését kéri, hogy a kezelése alatt álló gróf *Kornis*-féle szerepi uradalomhoz tartozó kastélyt, a mely harmincz hold kiterjedésű fásított parkban fekszik, Erzsébet királyné emlékére és neve alatt árva- és lelenchnézzá legyen átalakítható. A folyamodó a kérvényben szépen esetelte a jelenlegi társadalmi viszonyokat, a melyeknek az árvák és lelenchek elhanyagolásából származó káros kinövései az anarchikus áramlatok erősödését mozdítják elé.

— **Eljegyzés.** *Londesz Emmát*, *Londesz* Elek Londonban élő jeles író társunk kedves nővérét, eljegyezte *Busch* A. Gyula jőnevű fiatal kereskedő.

— **Vívóverseny.** A debreczeni tornaegylet vívóversenye nem a tornaegylet helyiségében, hanem a *Margit fürdő disztermében* lesz e hó 17-én. A vívók így színpadon verekesznek. Szünetek alatt zene szórakoztatja a közönséget.

— **Beteg igazgató.** Mint részvétellel értesülünk dr. *Kovács* Sándor jogakadémiai igazgató néhány nap óta igen súlyos betegnek fekszik. Szívünkben kívánjuk, hogy a kiváló tanár megrendült családjá, valamint az ősi főiskola és a társadalom javára minél előbb visszanyerje egészségét.

— **Huszmilliónyi vagyon leltározása.** A városi közgyűlés a költségvetés tárgyalása során elrendelte, hogy 1900 elejére a város összes ingatlan, ingó vagyonaíró, javadalmairól és értékeiről új leltár készíttessék, s ezzel a tömérdék körültekintést, lelkiismeretes gondosságot kívánó munkával a városi tanácsot bizta meg. A tanács tegnap intézkedett e közgyűlési határozat végrehajtása felül. E célból bizottságot alakított, a melynek elnöke *Vecsey* Imre tb. főjegyző, pénzügyi tanácsnok. A bizottságban oly módon vannak beosztva a tanács tagjai, hogy mindegyik előadó tanácsnok tartozik az ügy osztályához tartozó felszereléseknek, berendezéseknek, intézményeknek vállalatoknak, ingatlanoknak a leltárát elkészíteni. A város földbirtokainak és az ezen levő épületeknek felvételével *Király* Gyula gazdasági tanácsnok, *Berényi* Gábor és *Győry* Kálmán mérnökök bizattak meg. A belterületi épületek leltározását *Aczél* Géza főmérnök végzi a mérnöki hivattal. — Az erdősegek leltárát *Török* Gábor erdőmester és az erdészek fogják elkészíteni. Az ingatlanokról *törzskönyvet* állítanak össze, az egyes tanács tagok által beterveztendő adatok alapján s ezzel a munkával *Vecsey* Imre főjegyző, *Ábrahám* László t. főügyész és *Szabó* József főszámvevőt bizta meg a tanács.

elvényeit
elteknek
társas
ynőben.
ó 14-én
presbi-
a Biber
t, mely
eresnek,
s utján
megtör-

árvaház.
i vallás-
— mint
tott be
oktatás-
nak en-
e alatt
alomhoz
z hold
ik, Er-
e alatt
ítalakít-
szépen
iszonyo-
lenczek
kinövés-
bődését

, Lon-
társunk
A. Gyula

torna-
-egylet
dő disz-
ók így
k alatt

ertesü-
iai igaz-
beteg
a kiváló
t az ősi
él elébb

lettáro-
égyvítés
y 1900
ingó
ékeiről
mérdék
osságot
ot bizta
e köz-
lül. E
elynek
pénz-
ly mó-
i, hogy
ozik az
eknek,
állalati-
lkész-
az eze-
Király
erényi
bizat-
k lel-
végi
erdősé-
dömes-
szíteni.
itanak
beter-
mun-
rahám
sef fő-

— **Meghalt ijedében.** Különös szerencsétlenségről ad hírt vingai levelezőnk. A vingai határban pár nap előtt körvadászat volt, a melyen dr. Bukovecz Sándor ügyvéd is részt vett. Az ügyvéd a söréttel töltött fegyverből egy nyul után lőtt s a következő pillanatban a közelben álló két hajtó a földre zuhant. Az egyik sokáig jajgatott, mert a sörét a bokájába furódott, a másik azonban hangtalanul, némán terült el a földön s mikor hozzásiettek, halva volt. Annak a hajtónak, a kit a sörétek a bokáján találtak, az orvosi gondozás még visszaadhatja az egészségét, a másikat azonban nem tudták életre hozni. A haláleset annál feltűnőbb volt, mert a testén sehol semmiféle lövésnek a nyomát sem találták. Ma végre megejtették az orvosrendőri boncolást, a mely kiderítette, hogy a halottat egy szem sörét sem érte s halálát szívvelhűdés okozta. Azt hiszik, hogy az illetőt a lövéstől való rémültében érte ez a szerencsétlenség. A hajtók neveit tudósítónk nem tudta kinyomozni.

— **Az ipartestület köréből.** Az ipartestület előljárósága tegnap este tartott gyűlésén először is dr. Kőrössy Kálmán testületi ügyész kért szót; szép beszédben köszönte meg az előljáróság tagjainak, ügyészsze történt megválasztatása alkalmával iránta tanúsított bizalmat. Ezután a békéltető bizottság szabályai mutattattak be, melyek némi módosítással helyeseknek találtattak. Majd a Serli Ede első alelnök lemondásával üresedésbe jött alelnöki, utána a pénzbeszedei és szolgai állás töltettek be választás úján. Mindenik állás betöltése titkos szavazással történt. Alelnökké Szentessy János, pénzbeszedeire Doby Károly, iroda szolgára Papp Károly választott meg.

— **Felkérjük mindazon t. előfizetőinket,** kik az „Otthon” című szépirodalmi és havonként megjelenő mellékletünkre a jövő év folyamán is reflektálnak, hogy annak egész évre szóló előfizetési díját vagyis 2 forintot vagy a lapjaink házhoz hordóinál — vagy a kiadóhivatalban folyó hó 25-ig lefizetni sziveskedjenek, hogy ezáltal a szükséges példányszámok megrendelését megtehessek. A jelzett időn túl és a nem egész évre szóló megrendeléseket figyelembe nem vehetjük.

— **Hamis huszfilléresek.** Egy idő óta egy egész garmada hamis pénz került forgalomba. A hamisítványok a huszfilléreseknek az imitációi családásig hűen vannak gyártva. Még a valódi huszfilléresek csengését is sikerült a pénzhamisító bandának utánozni, úgy hogy csak erős megfigyelés után különböztethetők meg a hamisítványok az eredetitől. Csak a hamis huszfilléresek színe árulja el az imitált pénzt. Ez ugyanis nélküli a nikkal fényességét, mert jó részt olomból valók. A karácsonyra vásárló közönség jó lesz, ha figyelemmel kíséri ezt a pénznemet, nehogy nagyobb összeg hamisított huszfilléreshez jussen.

— **Hajtóvadászat** a debreczeni vadásztársulat folyó hó 18-án a szata csőszháznál 80 hajtóval vadászatot tart. A vadászat kezdete pont nyolcz óraker.

— **Tűz H.-Dorogon.** Levelezőnk írja: Ma hajnalban, több mint bizonyos, hogy szándékos gyújtás következtében — megégett egy 80 éves agg nőnek özvegy Nagy Jánosnénak háza és dohánypajtája a benne már beváltat alá elkészítve levő 25—30 m. mázsa kapadohánnyal. A tűz lángja — mint a szomszédok állítják — a pajta egyik szegletéből esapott fel s élesztve a támadó szélől csakhamar elborítá a pajta szomszédágában levő lakóházat is. A kár, melyet az agg özvegy szenvedett, ezer forintot felül van, maga a dohány értéke 6—700 forintot képvisel.

— **Bizonyítvány a század eljéről.** Szikszay József hagyatékának iratai között a régi idők sok érdekes írott emléke van. Ez emlékek közül kaptunk ma egy sárgult, fakó papiroost, amelyben egy falusi tót bíró öreg betű írással bizonyítja, hogy voltaképp ki és mi légyen az a „léginy Sano Matsitska.” Az érdekes „Bizomosság levély” szóról-szóra a következő:

„Hoty eszt a becsületes tokaes léginy Jano Matsitska, mijenk falujaba, az Iszaseggen, harom esztendi mek vity honap dolgoszta a mijenk tokaes becsületes mester ember Spinka Gyuronak mühelybe, izs hoty aszt a becsületes jambor léginy soha mig csak sinkinag gorombasag meg nem csinalt, izs pegyik a evi gazdanak se az itelbe, se pegyik vaty zaszonyba, vagy evi lyanyaba se nem torkoskotta, se nem veszekette. De el akarja menyi mienk faluból a Gyinygesre, azir ki agyunk az évi becsületes atészatumot.

S így Iszaszeg Auo 1812. Die 23 Dec. Jano Szralics Biro Tamas Kavanyik Jervin bíró. Perme Autonius Obsiak Juratus kvei notarius.”

— **Elhunyt urnó.** Ludányi Bay István ugy a maga, mint gyermekei, unokái s rokonai nevében szomorodott szivvel tudatja nejeének, Ludányi Bay Istvánné szül. Mészáros Erzsébetnek f. hó 15-én életének 49 ik, boldog házasságának 30-ik évében történt gyászos elhunytát. Az elhunyt hült tetemei f. hó 18-án, vasárnap d. e. 1/2 11 óraker fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Péterfia-uteza 20. sz. háznál tartandó gyászima után ideiglenesen a Kossuth-utezai sirkertben elhelyeztetni.

— **Kanyaró Tisza-Eszláron.** Levelezőnk írja: Községünkben fellépett a kanyaró, mely betegségben több mint 100 iskolás gyermek fekszik. Az iskolát a hatóság bizonytalan időre bezárta. Ezen kellemetlen betegség oka a ködös, nedves, egészségtelen időjárás.

— **Madarász apó a liberális klubban.** A szabadelvű klubbnak tegnap este ritka vendége volt: A szombati ülés korelnőke, az öreg Madarász József járt fönn a klubban. Az öreg negyvennyolczas a miniszterelnökkel konferált a szombati teendőkre nézve, azután bejárta a klub fényes termeit, a hol köréje sereglettek a képviselők s szimpatikus ovációkban részesítették a vén kuruzdot.

— **Holdfogyatkozás.** A 27 éről 28-ára virradó éjjel érdekes jelenségre van kilátásunk. A hold egész Európában látható, teljes elsötétülést fog szenvedni és másfél órán át megfosztva köleszöntözött ezüstfényétől, természetes sötétségben jelen meg. Különös alakja van ilyenkor a holdnak. Gyakran előfordult már, hogy a teljes elsötétülés alatt teljesen láthatatlan lett. Szabály szerint azonban sajátos halványvörös színben csillog vilog a felülete, néha meg rézszínűnek látszik. A csillagok érdeklődése kivált a hold színe felé irányul, a melyet azonban nem szabad a hold saját színének tartanunk. Napsugarak visszaverődése az, a melyen jelentékeny magasságban a föld légkörében is előfordulnak és törést meg szétszóródást szenvednek Sok vörös sugar a föld árnyékára esik és így optikailag bevonják a hold felszínét. Az elsötétülés oka a földnek a légürbe vetett árnyéka. Ez árnyék gömbalaku és abban a magasságban, a hol a hold van, kört vetit, a melynek keresztmetszete körülbelül háromszor akkora, mint a hold korongja. Ha a hold ezen a körárnyékon talál átmenni, akkor teljesen elsötétül. Az átmenet azonban ezuttal nem ezentális, vagyis a hold nem megy át annak a körárnyéknak a középpontján, hanem annak északi felét szeli át.

— **Dalestély.** A debreczeni dalegylet 1898. évi december 17-én szombaton, Mácsay Sándor karnagy vezetése és Rácz Károly zenekara közreműködése mellett, az „Arany Bika”-szálló dísztermében zártkörű dal- és zeneestélyt rendez. Műsor: Mi volt nekem a szerelem Fortunertől. Kék viola Karrász R.-tól. Mit daloltok Thern K.-tól. Bár merre jár, Lányitól. Vinéta Abt-tól. Még fáj a sziv Palotássitól. Belépti-díj személyenkint 1 frt. Családjegy 3 személyre 2 forint. Kezdeteste 8 és fél óraker.

— **Öngyilkosság a nyomor miatt.** Tegnap ismét a nyomor egyik áldozatát szálították a kórház hallottas kamrájába. Tegnap délelőtt Tóth Lajos petróleum kihordó ügynök követet el öngyilkosságot. Sziv-uteza 26-ik számú házban lakott Tóth Lajos feleségével s öt apró gyermekével. Reggel, mikor hazulról elment, már észrevehető volt rajta a komorság, de felesége nem gondolt rosszra. Elment hazulról az üzletbe. Ott leszámolt s azután ahelyett, hogy mint máskor ügynöki dolgát végezte volna, visszaindult lakására. Utközben sósavat vásárolt s azzal tért haza. Felesége nem volt otthon, csupán gyermekei, kiknek szemeláttára ivott a veszedelmes méregből az elkeseredett ember. Pár pillanat mulva Tóth Lajos ott fetrengett a földön irtóztató kinok között. Ugy találta ott hazatérő felesége, ki futott rögtön orvos után. A szerencsétlen embert kiszállították a kórházba, hol rövid kioldás után kiszenvedett. Öngyilkosságának oka a nyomor. Most felesége s öt apró gyermeke elhagyatva áll s a legnagyobb nyomornak néznek elébe.

— **Az uralkodók és a kézfogás.** A mai „demokrata” században, a mikor oly nagyon lesi mindenki, hogy mit csinálnak a nagy és a legnagyobb urak, nem minden érdekesség nélkül való annak a megfigyelése, hogy az uralkodók hogy és miként fognak kezet az ilyképp boldoggá tett közönséges halandókkal. Vegyük őket sorra. II. Vilmos császár, aki talán a legtöbbet szerepel a nyilvánosság előtt és a ki oly sokat utazik, coran publico egyáltalán nem szeret valakinek kezet nyujtani. Ritkán tesz ez alól kivételt és akkor is csak a nagy hadgyakorlatoknál, a főparancsnokokkal szemben.

Eléggé tartózkodó e tekintetben a mi királyunk is, aki rendszerint csak a főhercegeket szokta kézzszorítással fogadni, vagy elbocsájtani.

A czár fejedelmi vendégek fogadásánál rendszerint jól megrázza azok kezét, de eddig csak egyetlenegy vendégét ölelte meg, és az Faure Felix volt.

Az angol királynő nőies, hagyományos kedvességgel tudja kezét csókra nyujtani, míg fia, a walesi hercege gyakran fölhasználja az alkalmat, hogy valakivel barátságosan kezet fogjon.

Lipót belga király szivesen ragadja meg a karesu női kezet, amelyre csókot is nyom, de határozott ellensége annak, hogy a férfiak „egymás közt” kezet fogjanak.

Az ifju, kedves és szép Vilma hollandi királynő örömet nyujtaná mindenkinek kis kezét, ha ez az etikettel nem ellenkeznék.

Legegyszerűbb valamennyi uralkodó közt Umberto olasz király. Határozott ellensége minden formaságnak, kerüli azt, hogy föméltóságaival többet legyen együtt, mint a mennyi okvetlenül kell. — annál többet járkel a vidéken, ahol akárhány szegény, egyszerű paraszttal is szivesen fog kezet.

— **Egy szőke hercegasszonyról.** Bejárta kétszer a világot kalandjainak híre, nagy tulozottan, az igaz. Sokat irtak róla, még többet beszélgettek regényes szerelméről, lovagjának viselt dolgairól. Izeke bonczolták egész magánéletét, mindenki tudta, hogy hány forinttal adós a szép asszony a szabójának, fehérneműszállítójának, ékszerezének, azt is tudták, hány perczentet kínál a hercegi férj ezekért az adósságokért s most, hogy a szenzáció egy darabig elpihent, újra szárnyára veszi a hir a szőke hercegasszony nevét s halkán, suttogva, de mégis csak róla regél az egész világ. S a hol a nagyuri körök pletykájáról van a szó, ott első sorban állanak a párisi újságok, minden hírlapi kacska feleregetői, minden mérges gomba tenyésztő melegágyai. A francia lapok egyike, a Le Rappel, ma érkezett számában megint kedveskedik olvasóinak egy kis pikáns szenzációval. Az írja, hogy a szőke hercegnő, a ki eddig egy nagy ideggyógyító intézetben lakott, kénytelen volt áthurezolkodni egy kisebb magán-intézetbe, mert idegessége nem tudta elviselni azt a nagy kelepelést, a melyet egy bizonyos hosszuesőrű madár vitt véghez a döblingi szanatórium táján.

— **A nők férjhezmenetelének sánczai.** A Párisban most megjelent Hochette-Almanach 1899-re a statisztika adatai alapján vizsgálja ezt a fontos kérdést. A statisztika pedig azt bizonyítja, hogy a házasságok száma folyton-folyvást apad, hogy mostanában a 15 éves bakfisok a 18 éves tejeles száju gyerkőczökkel nem igen kelnek egybe és hogy ma a férfiak 25-30 éves korukban kevesebb hajlandóságot mutatnak a nősülésre, mint egykor 20 éves korukban. Ez a jelenség mindenfelé észlelhető és a születések számát csökkenti. A házassági sánczok éppen nem olyan renyesek, mint hajdan, még a legragyogóbb szépségre sem. Azt hihetné az ember, hogy az eladólány a tizenötödik és huszadik tavasz között a legkivánatosabb. De a statisztika ránk czáfol. Párisban például 100 menyasszony közül 13 nem haladta meg a huszadik évét. A 20-25 éves közti idő a házasságra kedvezőbb. Ebben a korban 100 közül 36 lány lesz boldog menyasszony. Minél inkább távolodik a lány 25-ik évétől, annál csekélyebbek a sánczai. Az ominózus harminczas számig 100 eladólány közül 22-nek szőgal meg az egyházi áldásra hívó ünnepi harang. Most aztán nagyon leszál a kereslet. Száz leánynál életkor és férjhezmenés így aránylanak: 30-35 éves leány 100 közül 12 megy férjhez, 35-45 éves leány: 100 közül 6 megy férjhez, 40-45 éves leány: 100 közül 5 megy férjhez, 45-50 éves aggszűz: 110 közül 1 megy férjhez. De még a hatvanéves hajadonok számára is virágozik néhanapján a szerelem 365, 60-65 tavaszt és őszt látott „leányka” közül egybe lesz szerelmes valamelyik férfi. A leányok veszedelmes vetélytársnői az özvegyek. Minden korban könnyebben és gyorsabban mennek ismét férjhez, mint a leányok, talán mert már tudják a módját. 15-20 éves leány 73 közül megy férjhez egy, ugyanolyan kora özvegy 22 közül egy. Ezer házasság közül 858 leányok és fiatal emberek között jó létre, 66 leányok és özvegy férfiak között, 35 özvegy asszonyok és fiatal urak között, 41 özvegyek között.

Csavargó csavargó ellen.

— A meggyilkolt Temesvári ügyének végtárgyalása —

Töppörödött, rongyos alak, az elzülles azon stádiumán, mikor a föld legnemesebb teremtményéből kihál az ember és előtűnik az állat a maga borzasztó vadságában.

Ott áll a törvényszék előtt egykedvű buta arczal. Agyának szövevénye megerjedt s nem képes a hideg megfontolás mérlegével számitani elkövetett vérekes cselekményét. Olyan már mint a kopott óra, a mely jár ugyan még nagy nehezen, de sem nem mutat, sem nem üt jól. Kopott kerekei nem képesek többé megfelelni feladatuknak.

Az elvadult, elbeesekedett lélek ott vergődik a kloáka büzös fertőjében. A szépnak, jónak, igaznak nincs többé reá hatása. A vér, a párolgó a kiömlő piros vér ad még kéjt állati vágyának és öl, gyilkol, mert vad lelke ellenállhatatlanul ösztönzi.

Ez Sós Mihály csavargó, kiről bátran feltételezhetni, hogy a hülyeséghez közel álló butaságban szenved.

Szeptember hónapban egy másik csavargó társával Temesvári Mihályval meghuzta magát éjjelre a dohánygyár egyik pajtája alatt. Mi történt azon az éjen közöttük, ki tudná? A rongyos csavargók között is meg van ám a rangkülömbőség. Egyiknek jobb tarisznyája van, mint a másiknak s ez elég ok a gyűlölség felszítására.

Tény, hogy Temesvárit, Sós Mihály kenyeres pajtását, reggel meggyilkolva találták. Egyelőre el sem tudta képzelni a hatóság, hogy mi történhetett a szerencsétlen rongyos emberrel, aki megdermedten, vérbe fagyva feküdt a pajta alatt.

Nyomban nem sokára világosság gyult a rejtélyes ügyben. A rendőrség kipuhította a gyilkost Sós Mihály személyében, aki ma állt bírái elé, hogy számot adjon elkövetett gonosztettéről és elvegye megérdemelt büntetését.

Délután 3 órakor fog itélkezni fellette a bíróság a törvényszék II ik számú termében Szeőke István elnöklété alatt.

Az asszonyok kegyeltje.

— Ötvenhárom asszony férje. —

A newyorki esküdtbíróság előtt jelenleg egy, *bigamiával*, helyesebben mondva, *polygamiával* vádolt egyén áll, a ki eddig nem kevesebb mint 53 asszonyt vett el és ugyanennyit el is hagyott.

Ezt a figyelemreméltó rekordot a vádlott az utolsó 13 év alatt érte el és a mi a dolgot még különösebb színben tünteti föl, ez az, hogy ő házassági karrierjét akkor kezdte meg, amikor már negyvenedik életévét túlhaladta. Hogy mivel gyakorolt ez a csodálatos egyén oly nagy vonzerőt a nőkre, az szinte érthetetlen, mert igen közönséges jelenség.

Arzvonásai határozottan esunyak. Arzvbőre tisztatlan, haja ép úgy, mint bajusza vöröses színű, de már erősen őszül és csak igen győr, alakja sovány, szögletes és csak közepes termetű. Vagyonával sem hódíthatott, mivel teljes életében szegény ördög volt. Ezen, nem éppen előnyös külső tulajdonságok dacára olyan sikerei voltak művelt és jómódu asszonyoknál, valamint leányoknál, hogy volt idő, amikor *havonkint kétszer is meg-nősült*.

Különös dolog, hogy ő kívánta mindig, hogy pap eskesse meg őket. A milyen gyorsan beleszeretett egy nőbe és viszonztszerelmet is keltett, épp oly gyorsan el is hidegült iránta. Rendesen már néhány héttel az esküvő után azon ürügy alatt, hogy rövid időre el kell utaznia, eltávozott. Furesa, hogy ez az ember, a ki egy nővel sem birt pár hónapnál tovább együtt élni, első feleségével, akit 22 éves korában vett el, ennek 18 évvel később bekövetkezett haláláig a legboldogabban élt és iránta ritka hűséggel viselkedett.

Ugy látszik, hogy a házassági mániában szenvedő yanke hasonló titkos hatalommal birt a nők fölött, mint II.

Károly angol király idejében annak egyik udvaroneza, a híres John Wilkes, a ki bár határozottan esunya férfiu volt, az asszonyok elbolondításában olyan tőkélyre vitte, hogy henezegés nélkül mondhatta: „Adjatok nekem csak félórai időt és én Angolország legjobb férfiát lefőzöm, ha arról van szó, hogy valamennyi szépség szerelmét kell megnyernem.”

Irodalom és művészet.

A nagyanyó.

Beköszöntöttek a
Hosszu téli esték:
Mind esupa esőndesség,
Mind esupa békesség.

Ott benn a szobában,
A nagy asztal körül,
Folyik a kártyázás,
A pohár is ürül...

Amoda pedig a
Kemence sarokba;
Legény a leánynyal
Csókolózik lopva

Észreveszi őket
Az öreg nagyanyó:
„Nem szégyelled, Julcsa!
Vigyen el a manó!”

Azután elfordul,
S csak magába mondja:
„Én is csak így tettem
Fiatal koromba!”

* **Arany János balladái** Zichy Mihály gyönyörű illusztrációival. Kiadja Ráth Mór könyvkereskedése Budapesten, Gizellatér 1. Ha Ráth soha sem adott volna ki egyebet, ez magában is elég lenne arra, hogy nevét az első könyvkiadók sorába emelje.

Egy pillantás az albumra meggyőz arról, hogy Zichy Mihály derék munkát végzett; de hosszas és beható tanulmányozás szükséges arra, hogy a művész bámulatos erejét és tehetségét méltányolhassuk. Nem tudjuk, mit csodáljunk inkább, a kompozíció egységességét, vagy a részletek finom, de korántsem kicsinyes kidolgozását, a toll-kezelés virtuozitását, vagy a tónusok gyöngéd harmoniáját.

Zichy Mihály maga is költő volt, midőn a magyar költészet e gyöngyeit interpretálta, lelkében bizonyynyal átérezte, átélte ugyanazon hangulatokat, mint a költő, midőn remekeit megalkotá. Ezek a képek beszélnek, elmondják a költeményt maguk is; a nyelvünket nem értő idegen végig nézve őket, ismerni fogja magukat a költeményeket.

Mindez erős realizmussal és bravuros technikával megrajzolva, oly diadalát jelentik Zichy művészetének, a minővel semmiféle nemzet és kor illusztrátorai nem dicsekedhetnek.

A balladának a művész által sajátkezűleg leirt teljes szövege korrajzokkal, initalékhöz csatolt illusztrációkkal és záró rajzokkal van ellátva. Az összes, 24 balladát tartalmazó diszmű 7 frtos havi részletekben is megszereshető, úgy a kiadónál, mint bármely más könyvkereskedésben.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 41.

— Ugy van, viszonzá Talbot, büszke arczmózdulattal megérdemlem, hogy így beszéljen. Boldogságom megszemmisült, de az öné ne jusson erre, ha tőle megmenthetem.

— Az ön boldogsága még nem semmisült meg Mr. Selvin, ön mást szeret, bár ezt nekem nem mondta. Legbensőbb óhajom — önöket boldogságban látni. Természetesen jobb lett volna, ha mi soha nem ismertük volna egymást, de a multra fátvölt kell vetnünk s a jövőt kell tekintenünk.

— Jó, legyen így, Lady Selton ön kötelessége felől tisztában van s bátra néz a jövő teendői elé. Három nap múlva el-távozom Linedushirre. A meddig e nő itt van, nem vagyunk biztonságban és James Miller minden pillanatban felismerhetne engem. — Nem szabad újra ide jönnöm.

— Ez lesz bizonyosan a legjobb.

— Onnek pénzre lesz szüksége, hogy — egy időre hallgatásukat megvásárolja — míg egy tenger lesz közöttünk s én öntől örök — bucsut veszek. Önre bízom azt, hogy leányunkat feltalálja és róla gondoskodják. Mindkettőnkél nem lehet.

— Nem teszem, viszonzá Miriám ez új veszélybe döntene bennünket.

— Hígyje el, Miriám — részemről mindent megteszek önért, mi erőmtől telik. Ön férjétől nem kérhet el, oly jelentéken összeget, a nélkül, hogy benne ez által gyanút ne ébresztene. Ugynekeimnél jóval több pénzem van s ennélfogva e pénzt minden nehézség nélkül nélkülözhetem.

Miriám büszke kézmozdulatot tett.

Talbot viszonzá :

— Önnek van joga ehhez, Lady Selton, e férfi hallgatása reám nézve oly kívánatos, mint önre nézve. Hallgassa el titkunkat, erre van most legnagyobb szükségünk, mert remélem, hogy magán uton törvényesen feloldhatjuk házasságunkat s így mindketten szabadok lennénk. Ma hétfő van. Ide nem akarok visszajönni, de talán találkozhatnánk valahol egymással vagy egy megbízható egyént küldhetne hozzám.

— Nem, nem — viszonzá Miriám — magam megyek.

— Jól van. Ugy akkor szerdán naplemente előtt a régi kápolnánál találkozunk. Akkorára nálam lesz a pénz s ön megbeszélheti a dolgot Mrs. Digbyvel. Míg úgy viselkedik, mintha mit sem tudna, nincs okunk tőle tartani. El fog jönni.

— A régi kápolnánál — este fele — igen ott leszek.

Kitárta karjait s szólt :

— Nem fájdalmas-e Miriám, hat évi távollét s így rövid vizionlátás után e módon elválnunk egymástól ?

Nem ment el a nélkül, hogy Miriámot meg ne kísértette volna.

Az ember szenvedélye halálos küzdelmet vív becsületével.

— Nehéz dolog viszonzta nyugodt méltósággal Miriám, kötelességünk ezt parancsolja.

— Ugy még egyszer viszont látjuk egymást, Lady Selton.

— Igen, még egyszer Mr. Selvin. Mit hoz a jövő, tudja a mindenható, de minket mindig kísérni fog a tudat, hogy lelkiismeretesen teljesítettük kötelességeinket.

Talbot az ajtó felé vette lépteit. A mint majdnem az ajtóhoz ért, az kívülről kinyílt s Mr. Ravel belépett.

— Sir Henry másra határozta magát — mondá. — Már ma itt lesz az ebédnél.

— Sir Henry! Hát nem utazott Londonba ?

— Nem, kedves Lady Miriám. Most beszéltem vele épen a szomszéd szobában óvtam őt a gazficzától, kit a tábornok magával hozott. Nyakon ragadtam a gazficzót, a mint a kuleslyukon leskelődött.

— Hol ?

— Ezen szoba ajtaján bár nem is gondolhatom, micsoda tudni valója lehetett.

— Miriám nevetett.

— Ha valakinek titkos beszélni valója lenne velem, úgy bizonyára nem hangosan beszélgetne, hogy az ajtón át hallani lehessen.

Némely szolgál nem tud felhagyni a leskelődéssel.

Archie kész akarattal beszélt úgy, hogy Miriámot óvja. Örvendett, hogy Miriám e miatt nem nyugtalankodott.

— Lady Seltonban egy régi barát-nómet ismertem fel, mondta Selvin, amint Archivel Colechester Hall felé haladt.

— Valóban ?

— Ismertem őt még Rylandban, mikor még kis gyermek volt s most nem is hiszem, hogy a gyönyörű nő, kit éppen most hagyunk el, valóban az a félnék, ügyetlen kis leányka, kit évek előtt ismertem.

— Valóban, az idő esodát művel, viszonzá Archie, Selvin közönyös megjegyzése által megnyugtatta.

Eddig azt a gyanút táplálta, hogy e férfi felvett nevével az, ki Miriámmal szemben régen oly nemtelenül viselkedett. Most már nem gondolta ezt többé.

Sir Henry Selton nem utazott Londonba, de nem is Colchester Hallban volt ebédre.

— Elkéstem a vasutól mondá. Miriámnak, hogy gyors visszatérének okát adja s így későbbivel nem akarok menni, mert kellő időben nem jutnék el.

— Már régóta hazajöttél ?

— Alig egy fél órája hallottam, hogy van valaki nálád látogatóba s nem akaralak zavarni.

— A következő három napon, Miriám fejfájást szinelve, nem jött ki a szobából.

Archie idejét felváltva osztá meg a két ház között s Miriámot minden nap meglátogatta.

Egy ily látogatás alkalmával megemlítette, hogy O' Morice e nap estéjén elutazik s hozzá tevő :

— Szeretném tudni, miért van itt Selvinnek 50 000 forintra szüksége.

— Honnan tudja, hogy annyit kapott ? — Kérdé Miriám.

— Láttam a fiatal embert, ki a pénzt hozta.

Száz darab ötven forintosból állott.

Miriám a sors esudálatos összetalálkozásainak tekintette, hogy alig egy órával azután, hogy Archi ezt neki mondta, Sir Henry egy kis csomagot adott át neki.

— Boesánatot kell kérnem, hogy nem jöttem el előbb — mondá ő. Neked bizonyára sok magán kiadásod volt. Tudom, hogy jótékony, vagy bizonyára van itt sok egyén, kikkel e jótékonyágodat gyakorolod.

— Mit hozatsz itt nekem ?

— Egész egyszerűen egy utalványkönyvet. Bankáromnál pár ezer fontot tettem le a te kiadásaidra s így neked mindig lesz pénz rendelkezésedre a nélkül, hogy kénytelen lennél azért hozzám fordulni.

A mint Miriám az utalványkönyvet felnyitotta, melyet férje bankárjánál nálam letéteményezett látta, hogy ez 10 000 fontot tett ki. Örömet elmulasztotta volna a Selvinnel kitűzött találkozást s a hallgatás díjat megfizette volna magának Mrs. Digbynek, ha nem tartott volna attól, hogy ily jelentékeny összeget kiadva, gyanút ébreszt.

— Azután Selvin gazdag — mondá magában.

— E nőt időről időre apróbb ajándékokkal hallgatásra bírhatom s e pénz legnagyobb részét gyermekünk számára tehetem félre.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 77. Bérlet 63-ik szám „C”

Ma, Pénteken 1898. évi december 16-án

ujdonságul először :

Örült-e vagy szent ?

Dráma 3 felvonásban. Irta : Echegaray José. Fordította : Feuyéry Mór.

SZEMÉLYEK :

Don Lorenzó de Avendanó	—	Székely S.
Angela	—	Komjáthyiné
Inez, leányuk	—	T. Halmi M.
Almontó, hercegné	—	Kiss Irén
Eduardó, fia	—	Odri Árpád
Justa	—	F. Csizváczy
Doctör Fomes	—	Fenyéri Mór
Doctör Bermudez	—	Püspöky Imre
Braulio	—	Bartha István
Benitó	—	Szentes János
Egy szolgál	—	Makray Dénes

Holnap szombaton december hó 17-én.

A gésák

vagy :

Egy japán teaház története.

Énekes játék 3 felvonásban.

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. december hó 16-án.

Államadósság :

Magyar aranyjárdék 4%	—	120.—	121.—
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2%	—	120.—	121.—
„ koronajárdék 4%	—	97 60	98 70
„ regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.25	101.—
Osztrák aranyjárdék 4%	—	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/10%	—	100.85	101.35
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	138.50	139.50

Részvények :

Magyar hitelbank részvény	—	390.25	390.50
Osztrák hitelbank részvény	—	358.40	358.60
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	101.75	102 25

Sorsjegyek :

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	—	122.25	123.25
„ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.20	121.25
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	10.50	11.—
Osztrák „	—	19.50	20.—
Olasz „	—	11.60	11.90
Bazilika sorsjegy	—	6.50	7.—
Jó-sziv „	—	3 80	4.20

Pénznomok :

Cs. és kir. arany	—	—	5.68	5.77
20 márkás arany	—	—	11.80	11.84
20 frankos arany	—	—	9.56	9.60
1 Sovereigns	—	—	12.06	12.10

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. december 15-én.

Az üzlet nem akar megélni. Ma is a malmoknak csak egy része vett részt benne, kik 12 000 métermázsányi búzát vettek és selejtesebb fajokért 10, jobb minőségekéért 5 krral olcsóbb árat fizettek. Eltekintve a rossz üzletmenettől, a malmokat az is elriasztja a vételtől, hogy a múlt héten ismét mintegy 100,000 mm. román buza jött be a Vaskapun át az országba.

Eladatott :

Buza. Tiszavidéki. 300 mm. 80 k. 10-70 forinton, 100 mm. 80 k. 10-60 forinton, 150 mm. 79 k. 10-65 forinton, 100 mm. 78 k. 10-50 frton, 200 mm. 77 k. 10-40 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Ma az árhullámozás ismét csekélyebb mérvű volt. Hiszen egyelőre nincs is ok nagyobb omózióra. Buzában ugyan a kontre-mine ma szárnypróbálgatásokba boesátkozott, de miután a márcziusi határidőt mégis csiklandósnak tartja, nagyobb műveletekbe nem merészkedik.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza márcziusra	9.77 - 9.79
Bozs márcziusra	8.60 - 8.62
Tengeri májusra	4.92 - 4.94
Zab márcziusra	5.96 - 5.98
Repeze augusztusra	12.20 - 12.30

Délután 4 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.77 - 9.78
Rozs márcziusra	8.55 - 8.57
Zab márcziusra	5.97 - 5.98
Tengeri májusra	4.92 - 4.93
Repeze szeptemberre	12.20 - 12.30

Kiadó és aptszajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
 Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

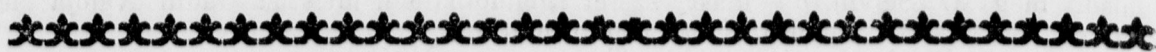

Gyermek-játékok

és
Karácsonyi ajándéktárgyak

legjutányosabb árban kaphatók
Szent-Kiráyi Tivadar

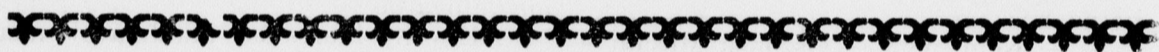
műipar-üzletében.

Vasuti menetrend.
 Érvényes 1898. október hó 1-től.

Sz. v.	Gy. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Tv. sz.	Állomások.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.
1708	1702	1754	1706	1710	1712		1741	1709	1707	1723	1713	1708	1705
I-III.	I-III.	II-III.	I-III.	I-III.	II-III.		II-III.	I-III.	I-III.	I-III.	II-III.	I-III.	I-III.
9.15	2.15		7.05			ind. Budapest k. p. u.			5.45	6.20		1.50	8.10
2.29	6.00		1.31	4.06	6.05	érk. Püspök-Ladány	5.18	9.45	11.28	1.28		9.48	1.45
3.36	6.50		2.40	5.14	7.40	érk. Debreczen	3.37	8.15	10.27	12.00		9.01	12.36
5.18	8.20			9.42	9.42	érk. Nyíregyháza		6.46	6.46			6.41	10.55
7.07	10.30			11.26	11.26	érk. Szerencs		5.13	5.13			5.00	9.07
6.58			8.52	8.52		érk. Bud-Szt-Minály		3.25	3.25			5.30	
6.15						érk. Nagy-Léta-Vértess						5.30	
3.56	11.35					ind. Füzes-Abony							
4.58	6.55	8.20	3.00	5.22		ind. Debreczen		6.54	10.12		7.51	8.54	12.16
9.09	7.38	9.47	4.01	6.35		érk. Erőshelyfalva		5.35	9.14		6.36	8.13	11.17
			8.21			(ind.)			5.40				6.50
5.10	7.39	9.59	4.11	6.58		ind. Nagyvárad		9.09					
6.03	8.14	11.15	5.04	8.15		érk. Erőshelyfalva		5.09	9.06		6.22	8.12	11.09
			10.17			érk. Nagy-Károly		4.05	8.01		5.18	7.41	10.17
6.11	3.01	3.01				(ind.)			3.01				4.00
6.39	8.16	11.25	5.14	8.30		ind. Zilah		9.18			10.17		
6.40	8.34	12.04	5.41	9.04		érk. Nagy-Károly		3.57	8.07		5.13	7.39	10.14
7.08	8.35	12.05	5.42	9.09		ind. Gyöngyös		3.23	7.39		4.38	7.21	9.47
10.41	8.58	12.46	6.11	9.50		érk. Gyöngyös		3.22	7.37		4.35	7.20	9.46
3.25			10.22			ind. Szatmár		2.47	7.09		4.00	6.59	9.18
9.22				5.50		érk. Nagy-Bánya			3.25				5.50
4.10			11.09			(ind.)			10.41			10.22	
7.18	8.59		6.23	11.49		ind. Fehér-Gyarmat			4.20				6.15
8.27	9.51		7.36	1.10		érk. Szatmár		Gy. v.	9.22			11.09	11.09
10.28		Sz. v.	9.52	4.42		ind. Királyháza		1703.	1.22	5.49		6.58	9.10
6.55		1712.	5.30	2.57		érk. Bátor		I-III.	10.28	2.57		6.08	7.57
8.49	9.58		7.48	4.52		ind. Királyháza			10.28	10.28			5.89
10.14			9.14	6.18		érk. Taraczköz			12.18	4.45	5.37	6.03	7.47
10.15			9.15	6.19		ind. M.-Sziget			10.58	2.24	4.17		6.29
10.50	11.25		9.50	6.50		érk. Akna-Szatina			10.57	2.22	4.16		6.28
			2.26			ind. M.-Sziget			10.30	1.35	3.50		4.50
			2.26			érk. Kis-Boeskö			6.25				6.00
						ind. Kis-Boeskö		8.39					
						érk. Körömszö							11.55

* Budapest k. p. u. Püspök Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen-Püspök Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A ezimtar az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közzükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.